
Uygunsuz Gerçekler^o

Patrick J. Michaels^{oo}

Bu Pazar Al Gore, muhtemelen, bilim kurguyla ilgili perçinleyici bir çalışma olan küresel ısınma konulu “*Uygunsuz Gerçek*” belgeseliyle bir Akademi Ödülü alacak.

Bu filmin ana teması şudur: Karbondioksit emisyonları hakkında pek yakında çok ciddi bir şey yapmazsak, Grönland’ın 630.000 mil küpten müteşekkil buzullarından çoğu okyanuslara düşecek, bu da 2100 yılına kadar deniz su seviyelerini yirmi fitten fazla yükseltecektir.

Al Gore iddiası için nereden bilimsel destek almaktadır? İklim değişikliği üzerine Birleşmiş Milletler (BM)’in merakla beklenen özetinden elde edilen en son “Politika Oluşturanlar İçin Özet” bölümünden bilimsel bir destek almak gerçekten mümkün değil. Sera gazları için orta vadeli emisyon senaryoları hazırlayan Uluslararası İklim Değişikliği Paneli (IPCC)’ne göre, 2100 yılına kadar, su seviyelerinde 2 ilâ 17 inç [2,54 santimetrelilik uzunluk ölçüsü, ç.n.] arasında bir yükselmenin olacağı tahmin edilmektedir. Al Gore’un filmi bu artışı yaklaşık yüzde 2.000 abartmaktadır.

^o“Inconvenient Truths”, http://www.cato.org/pub_display.php?pub_id=8021, (15.06.2007). Bu makale, elektronik ortamdaki *National Review*’in 23 Şubat 2007 tarihli nüshasında yayımlandı.

^{oo} Patrick Michaels, kıdemli öğretim üyesidir ve *Meltdown: The Predictable Distortion of Global Warming by Scientists, Politicians, and the Media* adlı kitabın yazarıdır.

17 inçin yüksek olma ihtimali bile var çünkü bu tahmin, önemli bir sera gazı olan metan yoğunlaşmasının hızla artıyor olduğunu varsaymaktadır. Atmosferik metan yoğunlaşması, yedi yıldır hissedilebilir bir şekilde değişmemiştir ve Nobel ödüllü Sherwood Rowland, daha yeni, IPCC'nin metan emisyonları senaryolarının “hayli ihtimal dışı/nedeysel imkânsız” olduğunu ortaya koydu.

Bununla birlikte BM'nin yeni projeksiyonunun en yüksek sınırı, 2001 yılındaki son raporundaki sınırdan yaklaşık %30 oranında daha düşüktür. IPCC'ye göre, “projeksiyonlar, Grönland ve Antarktika'dan elde edilen artmış buz akıntısından dolayı 1993 yılından sonra gözlenen oranlara bir katkıyı ihtiva etmektedir; ama bu akıntı oranları, gelecekte artabilir veya azalabilir”.

Kasım 2005'te *Science* dergisinde yayımlanan uydu verilerine göre Grönland, her yıl buzulların yaklaşık 25 mil küpünü kaybediyordu. Bunu 630.000'e bölerssek yıllık ortalama buzul kaybı elde edilir; bu rakam 100 ile çarpıldığında, Grönland'ın bir yüzyılda %0,4 oranında buzullarını kaybettiği ortaya çıkar.

Yukarıdaki paragrafın ilk cümlesinde kullanılan “kaybediyordu”, faal/hüküm süren bir kelimedir. Şubat 2007'nin başlarında *Science*, Grönland'ın büyük buzullarından buzul kaybının bugünkü ivmesinin aniden tersine dönmüş olduğunu gösteren başka bir çalışma yayımladı.

Geleneksel olarak hakemli bilimsel literatürün hiçbir yerinde Al Gore'un hipotezine bilimsel bir destek bulamıyoruz. Al Gore'u destekler mahiyette NASA iklim tahrikçisi James E. Hansen tarafından -1989 yılında, bilim adamlarının “etkin ve dürüst olma arasında doğru bir denge” seçmelerinin gerekli olduğunu söyleyen Standford Üniversitesi'nden Steven Schneider'in editörlüğünü yaptığı İklim Değişikliği dergisinde yazılmış hakemsiz bir başmakale ile sadece, yine yazarın yani Dr. Hansen'in seçtiği bir kişi tarafından gözden geçirilen Ulusal Bilimler Akademisinin Tutanakları'ndaki bir çalışma vardır.

Kurumsallaştırılmış bir tsunamiye mani olma yönünde hemencecik bir şeyler “yapmak” için sadece 10 yıla sahip olduğumuz fikrinin beslendiği türden kaynaklar var. Ve Al Gore'un ancak yaklaşık iki yıl önce bu sinema filmi tasarladığı dikkate alındığında, kalan saat sekiz yıla düşmüş olmalıdır!

Eğer meslektaşlarım, gerçekten, iklim değişikliği için çeşitli “çözümler” hakkında siyasetçilerle dobra dobra konuşacak olsalardı, bu güzel olurdu. Kyoto Protokolü, eğer her imzacı devlet tarafından yükümlülükler yerine getirilirse, küresel ısınmayı her 50 yılda ortalama 0.07 santigrat derece düşürecektir. Bu rakam ölçüm yapmak için çok küçüktür çünkü yeryüzünün sıcaklığı yıldan yıla bundan daha fazla değişkenlik gösterir.

(ABD) Senatosundaki Bingaman-Domenici yasası, aslında, 2075 dolaylarında çok küçük bir etkiye sahip olacak daha büyük indirimleri zorunlu hale getirmeden önce, on yıllardır -hiçbir işe yaramayan- Kyoto Protokolü'nden kesin-

likle daha az iş görecektir. (Bir zihin egzersizi olarak eğer 1925 yılındaki Senato bugünün enerji politikamızı dikte etseydi, ne olurdu bir hayal ediniz!)

Küresel ısınma hakkındaki yalan, [ABD'deki] iki partinin de onayladığı bir yalandır. Başkan Bush, gelecek on yıl boyunca bugünkü benzin tüketimimizin %20'sini etanolla değiştirmemizi önermektedir. Diğer taraftan, Amerikan mısırının her tanesini ethanole çevirseydik bile bunun, bugünkü yıllık benzin tüketimimizin ancak %12'sini karşılayabileceği çok iyi bilinmektedir. ABD, tarihte, siyasî bir güruhu memnun etmek için kendi gıda stokunu yakan ilk ülke olacaksa da, Kyoto Protokolü gibi bunun da küresel ısınma üzerine olan etkisini ölçmek oldukça zor olacaktır.

Ve selülozun verimli bir şekilde etanole nasıl dönüştürüldüğünü ortaya koyabilsek bile, ancak sera gazı emisyonlarımızın üçte biri ulaşımdan kaynaklanırdı. Aşırı iyimser bir tahminle benzinin %20'sinin yerini etanolün alması, toplam emisyonlarımızı ancak -Kyoto'nun izin verdiğiinden yaklaşık %20 daha fazla emisyonla sebep olan- bugünkü seviyelerin %7 altına düşürecek.

Ve 2050'ye kadar %50, 66 ve 80 şeklinde değişik emisyon indirimlerini öngören başka yasama faaliyetleri vardır. Kyoto'yu bile yerine getiremeyecek olan bizler bu oranlara nasıl ulaşacağız?

Küresel ısınmaya gelince, açıkçası gerçek uygunsuzdur. Ve bu sadece Al Gore'un bilim kurgu filmi için böyle değildir; aynı zamanda, Kongre'nin ve üst düzey idarenin retoriği için de böyledir.

Çeviren: Yusuf Şahin